

[Ingerlise Koefoed]

den spadseretur, de gik ned gennem Strøget, eller hvor det nu var – »Hvad er det for noget?« Det er for mig et eksempel på, at hele den debat, som vi har deltaget så ivrigt i, og som vi føler er så vigtig, ikke er noget, som folk endnu har fået øje på, og som de kun kan få øje på, hvis man fra folketingets og fra de menneskers side, der i øvrigt beskæftiger sig med det, tager initiativ til at lave en oplysningskampagne på et niveau, hvor man kan nå almindelige mennesker. Det vil sige, at man involverer de folkelige oplysningsforbund, det vil sige, at man involverer folkeskolen, det vil sige, at man involverer højskolerne i denne oplysningskampagne, at man laver nogle materialer, som er til at forstå for almindelige mennesker og ikke støtter den ene eller den anden interessegruppe – hvis holdninger kan bero på deres forskellige indsigt og forskellige udsigter for deres kommende liv på dette område.

Det er fantastisk vigtigt, netop fordi det ikke bare drejer sig om teknik, at man tager mennesker med ind. De skal have mulighed for at træffe valgene. Jeg forstår godt, hvad hr. Ole Bernt Henriksen sagde før, da han sagde, at det var farligt at give for meget oplysning, for den forrige oplysningskampagne af denne art handlede jo om atomkraft, og den endte med, at befolkningen besluttede sig til – bl.a. på grundlag af de materialer, der var udarbejdet og udarbejdet neutralt – at sige nej tak til atomkraft.

Det er ikke vores mening, at dette skal ende med, at befolkningen skal sige nej tak. Vi er ikke teknologiangste. Vi er teknologikritiske, og vi mener, at befolkningen i hvert fald skal have mulighed for at være med til at bestemme, om det, der kommer nu, skal bruges, så det er godt for dem, så de får en bedre hverdag, eller om det skal bruges til at fremmedgøre, til at isolere mennesker endnu mere, end de er i forvejen.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nej, det var nu ikke den kampagne, jeg tænkte på. Jeg havde mere i tankerne – og det undrer mig egentlig, at et medlem af folkettinget ikke også har det i tankerne – at vi efterhånden efter opfindelsen af fotokopieringsmaskinen og andre ting modtager så meget materiale, at sorteringen overstiger

vore kræfter, hvorefter vi på grund af den meget store mængde information kan risikere at ende med at få nul information.

Dette er informationssamfundets egentlige problem, og det var det, der lå i mine bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja men det er altså ikke meningen med denne kampagne, at man vil tvinge folk til at modtage information. Man vil selvfølgelig gennem radio og fjernsyn, og hvor man ellers kan, informere om, at nu er kampagnen der. Man vil få oplysningsforbundene i gang med at arbejde med den. Men man vil da ikke sige til folk, at de skal gå derhen, hvis de ikke har lyst til det.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Fru Ingerlise Koefoed forstår stadig væk ikke, hvad jeg siger. Dette er et overordnet problem, som vi står over for, og jeg synes, det var bedre at tage stilling til det overordnede problem end at komme ind på spørgsmålet om tvang, for det er jo indlysende, at fru Ingerlise Koefoed ikke kan tvinge nogen mennesker til at læse noget som helst. Det behøver man ikke gå op på folketingets talerstol for at oplyse.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja men det er altså et overordnet princip for mig, at folk i hvert fald skal have tilbudet om at få information. Jeg ved ikke, om det er det for hr. Ole Bernt Henriksen, men for os er det én af baggrundene for, at vi ønsker denne kampagne.

Sven Skovmand (RV):

Informationsteknologien har gennemgået en fantastisk udvikling i de seneste år, og der er ingen grund til at tro, at udviklingen vil gå langsommere i de kommende. Det skaber store problemer, både for dem, der skal træffe beslutningerne på dette område, og for dem, der skal leve med disse beslutninger. Vi kan derfor varmt støtte SFs forslag om, at der skal sættes en oplysningskampagne i gang om informationsteknologien, og det